

Ter dankbare herinnering aan
**Bernardus Johannes
Ensink**

Hij werd geboren 26 januari 1920 te Bornerbroek. Voorzien van het sacrament der zieken is hij in het „Streekziekenhuis Amelo“ overleden op 27 september 1986. 30 september d.a.v. hebben we hem begraven op het kerkhof van de St. Stephanusparochie te Bornerbroek.

Zijn intellectuele handicap bracht met zich mee dat hij leefde in een kleine wereld. Veel van hetgeen zich afspeelde rond hem heen bleef buiten zijn bereik. Hij leefde op zich zelf. Het liefst was hij alleen. Dat wil niet zeggen dat hij geen behoefte had aan hartelijkheid en meelevens. Integendeel, hij hechtte grote waarde aan het besef erbij te horen. Iedere vorm van belangstelling die hij van anderen mocht ervaren, stelde hij ten zeerste op prijs. Als je hem voorbij liep zonder notitie van hem te nemen, kon het gebeuren dat hij je duidelijk liet blijken daardoor ontstemd en teleurgesteld te zijn. Hij genoot van de natuur. Op kinderlijke wijze hield hij van de zon aan de hemel, van bloemen in de tuin en van het vee in de wei. Als hij door omstandigheden niet naar buiten kon, voelde hij zich beklemd en ingesloten. Hij had graag ruimte om zich heen. Tijdens de door-de-weeke diensten in de kerk volgde hij het ritueel gebeuren bij voorkeur vanaf het koor

of vanuit de achterste banken. Ongetwijfeld heeft hij ook verdriet gekend. Teleurstellingen zijn hem niet bespaard gebleven. Maar over het algemeen gesproken, mogen we vaststellen dat hij rustig en tevree zo zijn eigen gang ging. Hij hield van muziek. Hij zong graag. Vaak neuriëde hij zijn eigen melodietje. Dat hij deel mocht uitmaken van het parochiële zangkoor heeft hem meer dan veertig jaren lang veel voldoening geschonken. In al zijn eenvoud was hij een bijzonder vrome man. Voor de H. Maagd Maria koesterde hij een diepe devotie. Een van de emotionele hoogtepunten uit zijn leven was zijn bedevaart naar Lourdes.

Zijn leven overziende mogen we ons het woord van Jezus herinneren zoals dat opgetekend staat in het Evangelie volgens St. Lukas (10 : 21). „Ik prijs U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat ge deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kleinen“.

Moge de verrezen Heer, die hij heel zijn leven lang trouw gediend heeft, en van wie hij alle Heil verwachtte, hem binnenvoeren in Zijn Koninkrijk van Vrede.

Voor de blijken van belangstelling ondervonden tijdens de ziekte, na het overlijden en bij de begrafenis van onze broer, zwager en oom zeggen wij u allen onze dank.

Fam. Ensink.